

Список використаної літератури

1. Коджаспирова Г. М. Педагогический словарь: для студентов высших и средних педагогических учебных заведений / Г. М. Коджаспирова, А. Ю. Коджаспиров. – М. : Издательский центр “Академия”, 2000. – 176 с.
2. Растопшин П. Психология и педагогика : конспект лекций / П. Растопшин. – М. : Приор, 2001. – 80 с.
3. Селиванов В. С. Основы общей педагогики : теория и методика воспитания. Учебное пособие для студентов высших педагогических учебных заведений / В. С. Селиванов. Под ред. В. А. Сластёнина. – М. : Издательский центр “Академия”, 2000. – 336 с.
4. Современный словарь по педагогике / Сост. Е. С. Рапацевич. – Минск : Современное слово, 2001. – 928 с.

Олена Криворотько

РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННИХ ПІДРУЧНИКІВ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОЕКТ ВИЩОЇ ШКОЛИ

У сучасних освітніх установах значна перевага надається комп'ютерному супроводу професійної діяльності. Під час навчання використовуються навчальні програми з різних дисциплін.

Метою нашої публікації – є характеристика розробки електронних підручників як інноваційного освітнього проекту вищої школи. Загальна мета створення електронних навчальних посібників – підвищення ефективності процесу засвоєння знань і поліпшення якості підготовки фахівців. У системі денної освіти електронні навчальні посібники можна використовувати як додаткові навчальні засоби, що дозволяють методично правильно організувати контрольовану викладачем самостійну роботу студентів.

Варто зазначити, що проблема створення і використання електронних підручників у педагогічній практиці є об'єктом дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних учених. Поштовхом до цього стало впровадження дистанційної технології навчання. Саме в цей час з'явилася значна кількість наукових праць, присвячених розробленню і застосуванню електронних підручників: М.В. Гриньова, О.О. Гриценчук, Н.В. Кононець, Т.В. Яковенко.

Дослідженням встановлено, що інформаційне суспільство сьогодення вимагає змін стратегії освіти, одним з головних чинників якої є широке використання інформаційних технологій. Внаслідок чого основним завданням вищої освіти у сучасних умовах є формування у майбутніх фахівців наукового мислення, навичок самостійного засвоєння і критичного аналізу нових відомостей, уміння будувати наукові гіпотези і планувати експеримент щодо їх перевірки. Навчальні комп'ютерні програми і електронні підручники надають можливість студентам незалежно від рівня їх підготовки брати активну участь у навчальному

процесі. Електронні підручники повинні задовольняти навчально-методичні, дизайн-ергономічні та технічні вимоги також вони можуть бути створені за допомогою різних способів – надруковані як звичайний текстовий документ, відскановані сторінки з'єднані в одне ціле, гіпертекстові підручники, презентації, відеофільми та інше. При цьому слід звернути увагу, що створений у будь-який спосіб електронний підручник може бути прочитаний за наявності у комп'ютері відповідного програмного забезпечення [1].

Як відомо, однією з перспективних форм програмних педагогічних засобів є навігаційні навчальні засоби, специфіка яких полягає в тому, що такі системи дозволяють встановлювати не просто формальні, а й змістовні зв'язки. Новою формою поєднання знань є гіпертекст – тобто така організація інформації, при якій один текст може включати посилання на іншу інформацію.

Таким чином, у роботі з гіпертекстом студент займає активну позицію у процесі навчання, оскільки він повинен робити висновки з приводу прочитаного матеріалу і сам вибирає послідовність переходів у гіперпосиланнях, на відміну від звичайної книги, де матеріал викладається послідовно сторінка за сторінкою. Навчання стає орієнтованим на студента. Використання мультимедіа, аудіо- і відео- компонентів підвищує наочність представлення матеріалу. За рахунок цього можливо різке збільшення кількості користувачів і ефективності використання електронного підручника. Включення перерахованих компонентів в електронний підручник дозволяє перейти від пізнавальної моделі до прагматичної, у якій той, кого навчають, стає активним об'єктом освіти [2].

При створенні гіпертекстового електронного підручника, пропонуються такі основні вимоги:

– інформація має бути добре структурованою, представляти собою завершені фрагменти навчального курсу;

– текстова частина повинна супроводжуватися численними перехресними гіпертекстовими посиланнями і пошуковим центром.

При розробці сценарію необхідно уявити гіпертекст як одне ціле. В загальному випадку це можна зробити у вигляді схеми. При цьому необхідно вказати початок і напрям переходу. Перевагою гіпертекстових підручників є те, що можна створювати навчально-контролюючі посібники. Але недоліком є велика трудомісткість реалізації гіпертекстових підручників та посібників.

Отже, використання електронних підручників та інших інтерактивних засобів навчання звичайно є необхідною умовою сьогодення. Створення таких засобів навчання є дуже трудомістким і тривалим процесом, який потребує від тих, хто їх створює, знань не тільки певної предметної області, але і новітніх інформаційних технологій, психології, педагогіки, дизайну та ін.

Список використаної літератури

1. Кононец Н. В. Розробка електронних підручників як інноваційний освітній проект вищої школи / Кононец Н. В., Миколайчук М. М. // Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. [“Технології управління освітніми закладами”, присв. пам'яті А. С. Макаренка], Регіонального наук.-практ. семінару “Управління проектами: проблеми та перспективи розвитку”, (Полтава, 11–12 березня 2011 р.) / Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка / за заг. ред. проф. М. В. Гриньової. – Полтава, 2011. – С. 66–67.

2. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования: [Е. Полат, М. Бухаркина, М. Моисеева, А. Петров]; Под ред. Е. Полат. - М.: Академия -2000. – 271 с.

Софія Руденко

РОЛЬ БАТЬКА І МАТЕРІ У ВИХОВАННІ ДИТИНИ

*Батьки і діти! Діти і батьки!
Нерозділиме і довічне коло.
Народна мудрість.*

Справедливим у народній педагогіці є вислів: “Живемо не батьками, помремо не людьми”. У ньому сильно й лаконічно виражається природність і необхідність для людини батьківства й материнства.

З перших днів свого життя нас ведуть по життю наші батьки, наші тато й мама. На підсвідомому рівні ми розуміємо, що їм можна довіряти, що з ними нам буде найкраще, спокійно. У сім’ї однаково важлива роль належить як батькові, так і матері. Про силу виховного впливу батьків красномовно говорять такі українські народні прислів’я і приказки: “який кущ, така й хворостина, який батько, така й дитина”, “які мамо й тато, таке й дитятко” [6].

Багато батьків говорять, що головне у вихованні – це дати освіту, задовольняти усі потреби тощо. Але ті, хто так кажуть, не враховують ще дечого. На мою думку, найважливіше – це любов, повага, взаєморозуміння, моральний і душевний зв’язок батьків з дитиною. Далеко не кожна людина уміє володіти даром любові й добра сімейного вогнища, але ще складніше – не розпорозити і не проміняти його на зваби світу, а з гідністю передати наступним поколінням. Що найголовніше – наші батько й мати передають нам свій життєвий досвід. Самі того не помічаючи, ми набуваємо багато корисних вмінь та навичок (корисних – якщо батьки показують гарний приклад для нас). Хто показав нам, як правильно переходити вулицю? А від кого ми перейняли вміння ходити до магазину й робити покупки? Це ж мати навчила нас мити посуд, прибирати, наводити порядок у кімнаті й на письмовому столі, прати, витирати пил, поливати квіти. Це ж тато показав, як це бути сильною, вміти постояти за себе, робити все на совість, говорити тільки правду, допомагати іншим.

Спочатку є тільки любов, обійми, ласка, тепле, лагідне ставлення до дитини. А з якою усмішкою дитя вимовляє слова тато, мама. А як радісно воно біжить їм назустріч. Усе це подяка за правильний початок виховання. Справжні батьки ніколи нічого не пошкоднують для своєї дитини: ні сил, ні терпіння, ні грошей, ні турботи, ні допомоги. Якщо правильно виховувати свою дитину, вона відповість тим самим, коли виросте. Розумно люблять своїх дітей ті батьки, які ніжність не доводять до розпеченості, піклування – до потурання примхам, а вимогливість поєднують з повагою до особистості дитини.

Процес виховання настільки важкий, що закласти його правильну основу потрібно ще з малих років. Багато спеціалістів лише говорять, що потрібно роби-